

Anuari SGAE 2013 de les arts escèniques, musicals i audiovisuals. Les dades d'uns sectors en crisi

Published by [Interacció](#) [1] on 05/11/2013 - 11:17 | Last modification: 24/03/2026 - 08:50

L'Anuari SGAE 2013 no només acumula dades: construeix una diagnosi clara del moment que travessa la cultura a Espanya. La crisi econòmica, els canvis d'hàbits i la transformació tecnològica convergeixen en una mateixa direcció: menys públic, menys activitat i un model en tensió.

L'Anuari SGAE de les arts escèniques, musicals i audiovisuals 2013 ofereix una lectura sistemàtica de l'estat del sector cultural a partir de dades de 2012. El seu valor no és només descriptiu, sinó estructural: permet entendre fins a quin punt la crisi econòmica impacta de manera transversal sobre totes les disciplines culturals

La idea central és inequívoca. Tots els àmbits analitzats: arts escèniques, música, cinema, audiovisual, acumulen descensos sostinguts des de 2008. En el cas de les arts escèniques, la caiguda és especialment significativa: el nombre d'espectadors disminueix més d'un 30% en cinc anys i les funcions també es redueixen de manera notable. No es tracta d'una oscil·lació puntual, sinó d'un canvi de cicle.

Aquest retrocés respon a una combinació de factors. D'una banda, la reducció dels pressupostos públics i la caiguda de la renda disponible afecten directament la demanda cultural. De l'altra, l'augment de costos, com la pujada de l'IVA cultural del 8% al 21% el 2012, tensiona encara més l'accés i la sostenibilitat de les activitats. A això s'hi afegeix un element de fons: la transformació dels hàbits de consum i l'expansió de continguts digitals, sovint gratuïts, que reconfiguren la relació amb la cultura.

El comportament dels diferents sectors mostra matisos, però no altera la tendència general. El teatre, que concentra la major part de l'activitat escènica, registra descensos significatius en funcions, assistència i recaptació. La dansa i la lírica pateixen caigudes encara més acusades. La música en viu també retrocedeix, mentre que la música gravada només apunta una lleu estabilització després d'anys de davallada intensa, marcada pel pas del suport físic al digital.

El cinema i el vídeo comparteixen aquesta dinàmica regressiva, afectats tant per la crisi com per la digitalització i els nous canals de consum. En conjunt, l'Anuari dibuixa un ecosistema cultural que es contrau en oferta i demanda, amb efectes directes sobre el teixit professional i empresarial.

El valor del document és, també, metodològic. Es tracta d'una de les poques fonts que ofereix dades primàries sobre assistència i recaptació en cultura en viu, construïdes a partir del registre sistemàtic d'activitat a tot l'Estat. Aquesta base permet no només descriure la situació, sinó comparar-la en el temps i identificar tendències.

La crisi no apareix com un episodi conjuntural, sinó com un factor que accelera transformacions més profundes. La contracció del sector no només respon a menys recursos, sinó a un canvi en les condicions de producció, distribució i consum cultural.

El que queda obert no és tant la constatació del descens, que les dades fan evident, sinó la capacitat del sector, i de les polítiques culturals, per adaptar-se a aquest nou escenari sense perdre densitat cultural ni valor públic. Aquí és on l'Anuari deixa de ser una fotografia i es converteix en una pregunta.

HTML [Anuario SGAE 2013 de las artes escénicas, musicales y audiovisuales](#) [2]

Categories: Anuari

Categories: Articles i anàlisi

Tags: economia de la cultura

Tags: sectors culturals i creatius

Tags: recerca cultural

Tags: valor públic de la cultura

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2013/sgae-2013>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <http://www.anuariosgae.com/anuario2013/home.html#>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/4441>